

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ НАШОГО ЧАСУ

МАЙБУТНЄ БЕЗ ІЛЮЗІЙ

В минулі роки світ став свідком катастроф, що дедалі зростають. Посухи, повені, руйнівні урагани і землетруси безупинно наставляли одні за другими. Тисячі людей позбулися життя при жахливих нещасних випадках на морі, на землі і в повітрі. Мільйони людей голодують. Багато країн - банкрути, неспроможні виплатити свої борги. Війни, народні повстання, заколоти, перенаселеність і безперервні екологічні катастрофи наповнюють людей тривогою, коли вони дивляться у майбутнє.

Багато з цих подій виразно передбачені у Біблії (Матв. 24:4-31; Лука 21:25-28; Відкр. 6:12-17; 16; 17; 18). **Бог завжди попереджав людей про суди, які мають статися в наслідок безбожництва** (Ісаїя 24:5-20; 46:9-10; Амос 3:7; Відкр.1:1).

УРОКИ З МИНУЛОГО

Бог сповістив Ноя про прийдешній великий Потоп; Авраама і Лота - про **знищення міст Содоми і Гоморри**, а Мойсея - про **покарання Єгипту**.

Всі ці події записані для теперішнього часу, як повчальні приклади, які повинні нам пояснити, що всі пророчі попередження Біблії дивовижним чином здійснилися і будуть здійснюватися у майбутньому (1Кор. 10:6-12; 2Петр. 2:5-9; Євр. 4:11).

Переконливі Божі перестороги, звернені до нас, останнього покоління на Землі, які втілені, ми знаходимо в 14-му розділі книги Відкриття Іоана Богослова. Це - останнє запрошення, яке Бог дає всім людям напередодні Другого приходу Ісуса Христа, як Царя і Судді. Ця вість містить найбільш серйозне попередження перед прийдешнім Судом, яке тільки можна знайти в Біблії:

ПОВІДОМЛЕННЯ ТРЬОХ АНГЕЛІВ

1. «Побійтеся Бога та славу віддайте Йому, бо настала година Суду Його, і вклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і водні джерелаю.»

2. «Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи.»

3. «Коли хто вклоняється звіру та образу його і приймає накреслення на чоло своє чи на руку свою, той буде пити вино гніву Божого, вино нерозбавлене в чаші гніву Його і буде мучений в огні і сірці перед ангелами святими та перед Агнцем. А дим їхніх мук підійматиметься вічні віки. І не матимуть спокою ні в день, ні вночі усі ті, хто вклоняється звіру та образу його і приймає накреслення імені його» (Відкр. 14:6-11).

Цей заклик має для кожного з нас життєво важливе значення! Але як саме ми зможемо уникнути поклоніння згаданому **звіру і його образу** і не прийняти **його накреслення**, якщо не знаємо, що вони означають? Відсутність знань у цьому питанні буде мати смертельні наслідки. **«Погине народ Мій через те, що немає знання»** Осія 4:6 (пор. Ісаїя 29:13-14).

Проте, Бог звістив, що Він хоче подарувати це знання щиро віруючим людям (Прип. 2:1-7; Дан. 12:4,10; Матв. 7:7-8).

«Скажи їм: Живий Я, - говорить Господь Бог, - не прагну смерті грішника, а тільки щоб повернувся грішник з дороги своєї, і буде він жити!»

«Поверніться, поверніться з ваших злих доріг, і нащо вам умирати, доме Ізраїлів?» Єзек. 33:11 (пор. 2Петр. 3:10-11; Мал. 3:18; 4:1-2).

ЩО ОЗНАЧАЄ ЗВІР З ОСОБЛИВИМ НАКРЕСЛЕННЯМ?

Перш ніж повернутися до питання «звіра», ми повинні зрозуміти причину та історичний розвиток подій до виникнення цього «звіра». Найкраще всього дивись книгу Даниїла, в якій особливим чином передбачені події з VI століття до народження Христа і до теперішніх днів.

Тлумачення використаних там символів - це не людські вигадки. Біблійні пророцтва - це заздалегідь написана історія світу. Біблія сама дає нам ключ до її розуміння (2 Петр. 1:20).

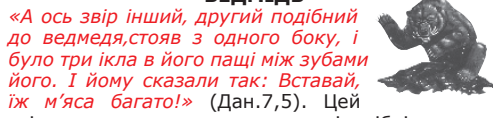
У 7-му розділі книги пророка Даниїла показані майбутні світові держави в образах звірів. Паралельне зображення ми знаходимо в Дан. 2:27-45, де окремі частини тіла істукана символізують хід світової історії. У пророцтві **«звір»** символізує царя або царство. У Дан. 7:17,23 нам роз'яснюється: **«Ці великі звірі, що їх чотири, - то чотири царі встануть з землі... Четвертий звір - четверте царство буде на землі...»** У Дан. 7:3 читаємо: **«І чотири великі звірі піднялися з моря...»**. **«Море», «вода» - «це народи та люди, і племена та язики...»** (Одрк. 17:15; пор. Ісаїя 8:7).

ЛЕВ

«Передній був, як лев...» Дан. 7:4 (пор. Дан.2:37-38). Так зображена **Вавилонська імперія** (608-538 рр. до нар.Хр.), яка панувала в світі у часи Даниїла. Досі у берлінському музеї «Пергамон» можна дивуватися крилатим левам, як історичним свідкам того часу.

ВЕДМІДЬ

«А ось звір інший, другий подібний до ведмеда, стояв з одного боку, і було три ікла в його пащі між зубами його. І йому сказали так: Вставай, їж м'яса багато!» (Дан.7,5). Цей звір має таке ж значення, як і срібні груди істукана з двома руками (Дан.2:32,39). Він символізує державу, яка заступила Вавилонську імперію, - **двоцарство Мідо-Персію** (538-331 рр. до нар.Хр.). Воно було розділене на дві частини державою, де спочатку керували мідійці, а потім перси. Дві руки істукана і ведмідь, що стояв з одного боку, виразно передають цю особливість: одна частина держави була могутнішою від другої. Три ікла символізують держави, завойовані Мідо-Персією, а саме: Вавилон, Лідію та Єгипет.

БАРС

«Потім я бачив: аж ось звір інший, мов барс, а в нього на спині чотири пташині крила. Цей звір мав чотири голови, і була дана йому влада» (Дан.7:6). Цей звір також знаходить своє відображення у Дан. 2:32,39. Це грецьке царство (331-168 рр. до нар. Хр.) з імператором Олександром Македонським, який завойовував Персію. Після його смерті царство розпалося на чотири частини (їх символізують чотири голови: Македонія, Фракія, Сирія і Єгипет).

ЧЕТВЕРТИЙ ЗВІР

«Після того я бачив у нічних видіннях тієї ночі: аж ось четвертий звір, страшний і грізний та надмірно міцний, і в нього великі залізні зуби. Він жер та трощив, а решту ногами своїми топтав, і він різнився від усіх звірів, що були перед ним, і мав десять

рогів» (Дан.7:7). Цього звіра знову зустрічаємо у Дан. 2:33,40. Четвертою великою державою після Греції був **імператорський Рим** (168 р. до нар.Хр. - 476 після нар.Хр.). Цей звір дуже відрізнявся від усіх інших, яких бачив будь-коли Даниїл, тому він не зміг більш докладно його описати. **«Десять рогів»** у Дан. 7:24 означають, що **«з того царства постануть десять царів»**.

Це - історичний факт, що Римська імперія у **476р.** після нар. Христа розпалась, і саме на цьому місці утворилися десять германських князівств, які сьогодні стали окремими європейськими державами. Паралельно до Дан. 7:7 вони зображені у Дан.2:41-42, як десять пальців на ногах істукана. Йдеться про такі племена: 1. Алемани (Німеччина), 2. Франки (Франція), 3. Англосакси (Великобританія), 4. Бургунди (Швейцарія), 5. Вестготи (Іспанія), 6. Свеві (Португалія), 7. Ломбарди (Італія), 8. **Герули**, 9. **Вандали**, 10. **Остготи**.

НЕВЕЛИКИЙ РІГ

«Я приглядався до тих рогів, аж ось поміж ними піднісся ріг інший, малий, а три з тих передніх рогів були вирвані з коренем перед ним. І ось у того рога очі, як очі людські, і уста, що говорили гордовито, пихато» (Дан.7:8).

Різні ознаки для ототожнення:

1. Він піднісся **«між»** десятима рогами (десятьма царствами), і **три** з десяти рогів були вирвані при становленні його могутності.

2. У Дан.7:24 читаємо, що невеликий ріг повинен підністися **після** появи десяти рогів. Тільки одна могутня організація у світовій історії підходить під цей опис. У самому Римі, в центрі зруйнованої світової імперії, в **476 р. після нар.Хр.**, виникло папство, однією людиною керований католицизм. При становленні його влади були знищені, щезли з історії, **три** германські народності: **герули, вандали і остготи**. Указом римського імператора Юстиніана, в **533 р. після нар. Хр.**, (Codex Justinianus) римський єпископ був посаджений главою всіх християнських церков. Останнє з трьох германських племен (остготи), яке чинило опір цьому указу, в **538 р. після нар.Хр.**, імператорським генералом Белізаріусом було нещадно розбите і вигнане з Риму. Панівна політична влада папського Риму була встановлена **на пророче передвіщений період часу** (див. нижче).

3. У Дан.7:25 записано, що **«пригнобить святих Всевишнього»** - послання на великі переслідування християн. Ні один знавець історії не може не визнати, що так само і це пророцтво знайшло в папстві своє виконання. Жахливі переслідування у часи Середньовіччя (спалювання на вогнищах, процеси над еретиками, хрестові походи) - одна з тяжких сторінок історії.

4. Далі: **«...навіть буде мріяти відмінити у них святкові часи і Закон...»**. Папська система фактично змінила Закон Божий - десять заповідей, в яких **друга заповідь - «Не роби собі кумира і ніякого зображення** (ікони, скульптури ...) **Не вклоняйся їм і не служи їм»** - з Катехізису взагалі вилучена, а **четверта - про святість суботнього дня** (єдина заповідь, що має відношення до **«часу»**) - змінена, і Божий день відпочинку перенесений із сьомого на перший день тижня - неділю (пор. 2Сол.2:3-4; Псал.93:20).

Папство змінило **«час»** поклоніння. Був встановлений неправдивий день поклоніння. Місце споконвічного незмінного суботнього дня (пор. Вих.20:8-11; 31:13,16-17; Єзек.20:12; Ісаїя

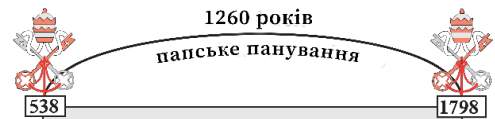
56:2-3,6-7; Псал.88:35; Євр.4:1-11; Яків 2:10), **сьомого дня**, якого дотримувались Христос і апостоли (Лука 4:16; Мат.24:20; Дії 13:42; Євр.4:9-11), зайняв **інший день** поклоніння, який Господь не лише не велів дотримуватись, а навпаки, застерігав Свій народ від цього (Відкриття.14:9-11; 16:2, 19:20 порів. Єзек. 8:16-18).

5. «І йому (звіру) були дані уста, що говорили пихато та богохульно ... І відкрив він уста свої для хули на Бога, щоб ганьбити ім'я Його і жителів Неба» Відкр.13:5-6 (пор. Дан. 7:8,25; 11:36; 2Сол. 2:3-4).

Як визначає Біблія богохульство? Одного разу Христу докоряли за богохульство: «...бо Ти, будучи людиною, за Бога Себе видаєш» (Іоан. 10:33). Про іншу форму богохульства читаємо в Луки 5:21: «Хто ж Оцей, що богохулює? Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого?» Обидві форми згаданого богохульства знаходять підтверження в папстві («Ми займаємо на цій землі місце всемогутнього Бога» Енцикліка папи Лева XIII від 20 червня 1894р.). Папу часто називають «святим отцем», незважаючи на те, що Ісус заборонив таке звернення до людей (Матв. 23:9). Так звертатися можна лише до Отця Небесного. (Івана 17:11)

6. Пророками в Дан. 7:25; 12:7 і у Відкр. 12:14 проведено тривалість папського панування «**час, часи і півчасу**», в Відкр. 11:2 і 13:5 - **42 місяці**, а в Відкр. 11:3; 12:6 - **1260 днів**.

Біблійний масштаб для пророчого літочислення: **1 день = 1 рік** (див. Єзек. 4:6 і Числ. 14:34) переконливо показує, що при всіх цих вказаних часах йдеться про один і той же відрізок часу, про 1260 дійсних років. «Час» означав у тодішньому розмовному понятті один рік. Тоді вважали, що у році налічується 360 днів. Один місяць складався з 30 днів. Виходячи з цього, 3 і 1/2 часів (років) помножуються на 12 місяців = 42 місяці. 42 місяці помножуються на 30 днів (в кожному місяці) = 1260 днів, або 1260 дійсних років в історії.

Отже, пророкований час точно здійснився в історії папства. Винищення остготів у **538р. після нар.Хр.** як останнього «рогу», що чинив опір пануванню папства, загально визнано як початок **політичної панівної влади папства**. Якщо ми від цієї дати відрхуємо 1260 років, то прийдемо до **1798 р. після нар.Хр.** Саме в цьому році під час французької революції папа Пій VI був взятий у полон французьким генералом Берт'є і помер у в'язниці. Отож, здійснилось ще одне пророцтво: «**Коли хто до полону веде, сам піде в полон**» (Відкр. 13:10).

Ніколи більше папство не мало такої очевидної могутності і впливу, як до цього часу. Була встановлена демократична конституція, і Рим був проголошений республікою. Таким чином була розбита політична могутність папства. Точно, як було провіщено у пророцтвах, 1260 років.

В Відкр. 13:1-10 коротко описана вся історія становлення папської могутності після розпаду світової Римської імперії. Упродовж 1260 років панує і наприкінці отримує смертельну рану.

7. В Відкр.13:3 читаємо: «**І бачив я, що одна з голів його (звіра) була смертельно поранена, але смертельна рана зцілилася. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіром!**» Стає зрозумілим, що ця влада буде існувати до другого приходу Христа (Дан. 7:21-22).

8. Впродовж часу між отриманням звіром смертельної рани і відновленням його влади виникає у полі зору ще один звір: «**І бачив я іншого звіра, що виходить з землі. І він мав два роги, подібні ягнячям, та говорив як дракон. Він діяв перед ним з усією владою першого звіра і приму-шував всю землю та її жителів поклонятися першому звіру, в якого смертельна рана зцілилася**» (Відкр. 13:11-12).

ЯКА ДЕРЖАВА ТУТ МАЄТЬСЯ НА УВАЗІ?

Символи:	Значення:
1. Виходить з землі (Відкр. 13:11).	1. Виникає з нової чи малонаселеної країни.
2. Приходить під час падіння звіра, що виходить з моря. (1798р. Відкр. 13:1,3,10)	2. Стає нацією, коли могутність папства розтрощена (1763-1800рр.)
3. Має два ягнячі роги (Відкр.13:11).	3. Два християн.принципи додають йому сили (громадянська релігійна свобода).
4. Ніяких коронна рогах (Відкр.13:11).	4. Не монархія, а республіка.
5. Здійснює владу як і перший звір (Відкр.13:12).	5. Стає найсильнішою світовою державою.

Лише одна держава в історії відповідає цим п'яти пророчим визначенням, а саме: Сполучені Штати Америки, які об'єдналися у 1763-1800 рр. Ми бачимо з **Відкр. 13:11-18**, що вони починають невідомо, але до останнього часу виростають у потужнішу світову державу. **Передвіщено, що США через утвердження «образу звіра»**

приведе людей до поклоніння звіру із зціленою ранюю. Цей образ являє собою точну копію папства, яким воно було протягом 1260 років його панування. Описане поклоніння одноозначно вказує на релігійно-політичну владу.

У Дан. 3:5,10,14,18,28 релігійне вшанування людських зображень і символів влади порівнюється з ідолопоклонством і тому суперечить 2-й заповіді Божій (Вих. 20:4-6). Неділя - це також символ влади, знак папського авторитету, який може встановлювати навіть власні заповіді (**дивись нижче, як підносить себе католицька церква!**).

Пророцтво відкриває нам, що США через нав'язування «**образу звіра**» примусить людей святкувати недільний день (накреслення звіра). «**Образ**» - не що інше, як **відпадий протестантизм в екуменічному** (по-грецьки «екумене» - населена земля) **церковному союзі, який буде поєднаний з державною владою з метою насадження релігійних законів.** Весь світ підкориться закону про святість недільного дня (див. книгу Є.Уайт «**Велика боротьба**»). Папство пишається тим, що змогло змінити десять Божих заповідей. Це стане вирішальним питанням майбутнього, рішенням на життя чи смерть (Відкр. 13:14-15): Богу коритися чи людським постановам (Мал. 3:18-19; Відкр. 16:2).

Зверніть увагу на другого звіра (США) про цього звіра сказано «...І чинить вона великі ознаки, так що й огонь зводить з неба додолу перед людьми» (Об'явл. 13,13). Вогонь це символ фальшивого духовного вогню, та фальшивого духу. У найближчому майбутньому, диявол буде творити в США фальшиві чудеса «**через ознаки, що їм дано їй чинити перед звіриною, (Матф 24,24), намовляючи мешканців землі зробити побачення, що має рану від меча, та живе.**» (Об'явл. 13,13,14).

Папство відверто визнає, що зміна Божої заповіді - суботи на неділю - справа його рук і розглядає це як ознаку своєї влади в релігійних питаннях (пор. Дан. 7:25).

«**Неділя - католицьке нововведення і його претензії на освядження і додержування можуть обстоюватись тільки на католицьких засадах.** У Святому Письмі від початку до кінця не знайти жодного місця, де схвалюється зміна тижневого громадського поклоніння з останнього дня на перший день тижня» (Catholic Press, Sidney, 25.08.1900).

«Ми святкуємо неділю замість суботи, **тому що католицька церква на соборі в Лаодикії в 364р. перенесла освячення суботи на неділю.**» («The Convert's Cathethism of Catholic Doctrine» - з твору Гайермана, який отримав 25 січня 1910 р. від папи Пія Х «апостольське благословіння»). «**Сьомий день - суботу - дотримували Христос, Його апостоли і перші християни, і вона визнавалася святим днем доти, поки Лаодикійський собор фактично скасував її святкування і заборонив дотримування сьомого дня - суботи під загрозою анафемі** (прокляття)» (William Prynne, відомий англійський богослов, з його праці Dissertation on Lord's Day, с.32) «Святість Суботнього дня, про яку говорив закон перейшла до дня Господнього. Як і в

цьому так і в іншому, ці переміни не мають нічого спільного із проповіддю Христа (так як Він говорив, що прийшов не порушити але виконати), але ці зміни **були зроблені саме авторитетом Католицької церкви.**» (Архієпископ Reggio, 18.01.1562 р. - Mansi XXI-II, стор. 526)

«**Це свята католицька церква перенесла день спокою з суботи на неділю - перший день тижня...** Якій церкві виявляє послух увесь цивілізований світ? Протестанти сповідують глибоке благоговіння перед Біблією але,урочисто дотримуючись неділі, вони тим самим визнають владу католицької церкви. **Біблія говорить:** «Пильнуй дня суботнього, щоб святити його!» , **а католицька церква навчає:** «Ні, святкуй перший день тижня!», і весь світ виявляє їй послух» (Pater Enright,15 грудня 1889р.).

«Питання: Як можна довести, **що церква своєю владою зміщує узаконені Біблією свята?** Відповідь: Саме тим, що вона **перенесла святкування суботнього дня на неділю**, що протестанти з цим згодились, хоча в цьому є явне протиріччя, якщо вони неділю суворо дотримують, а більшість інших свят, цією самою церквою встановлених, не дотримують» («Abridgement of Christian Doctrine» Н. Tuberville, Doney-Kolleg, 1649, с.58).

9. В Відкр. 13:18 ми знаходимо наступну ознаку, число звіра: «**Хто має розум, нехай порахує число звіра, бо воно число людське. А число його - шістсот шістдесят шість**».

Одне з посадових звань папи римського - це «**VICARIUS FILII DEI**», що в перекладі означає «**Намісник Сина Божого**». Відповідаючи на питання читача, католицький журнал «Our Sunday Visitor» 18 квітня 1915р. писав: *Букви, вигравірувані на папській тиарі, дійсно «VICARIUS FILII DEI».* **Це ім'я** (яке саме по собі вже є богохульством, тому що папа себе поставив вище істинного предстваника Христа на землі - Святого Духа (Іоан. 16:12-15; 14:26; Рим. 8:26), **є - ім'ям звіра** (Відкр. 13:17). За віршами 17 та 18 число його імені становить **666**.

V - 5
I - 1
C - 100
A - 0
R - 0
I - 1
S - 5
S - 0
F - 0
I - 1
L - 50
I - 1
D - 500
E - 0
I - 1
666

* "U" та "V" на латинській мові мають одне й теж значення

У латинському алфавіті деякі букви водночас мають і цифрове значення, отож потрібно лише усе скласти. Це пророцтво характеризує **антихриста** (порів. 2Сол. 2:3-12; 1Іоана 4:3; 2Іоана 7; Рим. 8:3). Грецьке слово «**антихрист**» означає «**того, який себе на місце Помазаного посадив**» (від «anti» - замість і «сгіо» - помазати). Дослівний переклад Нового Завіту, с. 371 /Konkordantes Neues Testament, Konkordanter Verlag Pforzheim, 1980). Іншими словами, **антихрист** - це удаваний заступник Христа - саме те, на що претендує папа. Якщо папа предствавляв себе мовою Нового Завіту, то він повинен був би відреккомендуватися так: «**Я - антихрист!**»

Ісус Христос після Свого вознесіння є єдиним істинним Первосвященником небесного Святылища: «**Він є Священнослужитель святині й правдивої скрині, що спорудив Господь, а не людина**» (Євр. 8; 1-2). Тут Ісус через Свою жертвенну кров пропонує нам щоденно приходити до престолу милості Небесного Отця (Іоан. 14:6,13,14), перед Яким ми без людського посередництва, самі, з вірою й упованням на спокутну кров Христа, в будь-який час можемо предстати у молитві (Євр. 4:14 - 5:10; 7:25; Матв. 6:6-15). Вчення про додаткове посередництво через людей або померлих «святих», згідно з Відкр. 13:6, являє собою «**зневагу проти Бога**» й «**...життя Його**» (пор. Дан. 8:11-14 і 12:11 - там це подано як «гидота спустошення», злочин проти Святині).

НАКРЕСЛЕННЯ ЗВІРА

Це - не показова відзнака, нав'язана людині проти її волі. Якби себе від цього не можна було захистити, то Божа пересторога про те, щоб це накреслення не приймати, не мала б сенсу. Ті, хто **накреслення звіра** (ознака авторитету або приналежності) відкинуть, записані як такі, хто **«...дотримуються заповідей Божих та віри в Ісуса!»** (Відкр. 14:12). Це ті, які отримали печатку Божу (Відкр. 7:3-4; 14:1), перемогли звіра (Відкр. 15:2; пор. Дан. 3), бо накреслення звіра містить переступ проти Божих заповідей (пор. Яків 2:10), тому що печатка Божа, Його Заповіт, міститься в десяти Божих заповідях (див.нижче).

Накреслення звіра буде прийняте на чоло або на руку (Відкр. 13:17; 14:9). Чоло символізує свідомість (віру, переконання), рука - дії людей (дотримуватись чи не дотримуватись заповідей). Це показано нам також в Повторенні Закону 11:8,18 (пор. Повт. Зак. 13:1-6), де йдеться про дотримання **всіх** заповідей.

Хто розуміє зміст четвертої заповіді, але відкидає установу, про яку Бог сказав, що вона - ознака Його авторитету, хто замість цього шанує те, що Рим вибрав ознакою власної зверхності, той приймає на себе знак союзу з Римом - накреслення звіра. Лише коли всі люди після встановлення загального закону про святкування недільного дня повинні будуть зробити остаточний вибір між Божими або людськими заповідями, тоді вперті у своєму відступництві приймуть це накреслення. Для тих, хто дотримується недільного дня, написано: **«Отже, лишилися в минулому часи незнання, і нині Бог велить всім людям повсюди покаятись...»** (Дії 17:30).

ПЕЧАТКА БОЖА

Знак чи печатка вживаються в Біблії в одному й тому ж самому значенні (Римл. 4:11).

Офіційна печатка повинна містити в собі:

1. Ім'я - наприклад, Петро І;
2. Титул - цар;
3. Підвладну територію - Російська імперія.

Печатка Божа, Його вічний знак заповіту, пов'язана з Його Законом і міститься в четвертій заповіді (Вих. 20:8-11):

«Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість днів працюю і роби всю працю свою, а день сьомий - субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти, й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, й худоба твоя, й приходько твій, що в брамах твоїх. Бо шість днів творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а в день сьомий спочив, тому благословив Господь день суботній і освятив його» (пор. Вих.31:13,17,18).

Незважаючи на те, що перед Богом усі заповіді мають однаково важливе значення (Яків 2:10), лише в четвертій заповіді знаходимо ознаки Божої печатки:

1. Ім'я Бога: **«Я - Господь Бог твій».**
2. Титул: **«Творець».**
3. Підвладна територія: **«Небо та земля, море та все, що в них».**

Біблія говорить про суботу як про **вічний** знак Бога: **«...Суботи Мої будете пильнувати, бо це (вічний) знак поміж Мною та поміж вами для ваших поколінь, щоб ви пізнали, що Я - Господь, що освячує вас!»** Вих. 31:13; (пор. Вих. 31:16-17; Єзек. 20:12,20).

Ісус сказав: **«Не думайте, ніби Я руйнувати Закон чи пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати. Поправді ж кажу вам: доки небо й земля не минеться, ані йота єдина, ані жоден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все»** (Матв. 5,17-18). Одного разу хтось підійшов до Ісуса і запитав його: **«Учителю добрий, що маю зробити я доброго, щоб мати життя вічне?»** Він же йому відказав: **«Чого звеш Мене добрим? Ніхто не є добрий, крім Бога Самого. Коли ж хочеш ввійти до життя, то виконай заповіді! Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй**

неправдиво» (Матв.19:16-19).

Сьомий день - субота - найважливіша частина Божого закону, **щотижнєве нагадування про Христа як про нашого Творця і Визволителя.** **«Споконвіку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Бог... Все через Нього почало існувати... і Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди»** (Іоан.1:1-3;14).

Аналогією до обіцяного спокою ізраїльського народу при пересуванні в землю Ханаанську є субота, - нагадування про обіцяний суботний спокій при переході в небесний Ханаан (2Петр. 3:13; Євр. 11:10,39,40; Відкр. 21:2), який відбудеться при Другому приході Христа (Євр. 3:10-19; 4:1-11; пор. Повт. Зак. 4:1-2; 1Кор. 10:11-13) після **шеститисячолітнього** мандрування через «пустелю людської історії» з часу гріхопадіння в раю.

Якщо ми складаємо відмічені в Біблії відрізки часу для згадування там поколінь людей від Адама до Христа, то це становить приблизно **4000** років (див. Атлас світової історії, 1990, K.Thienemanns, видавництво Штуттгарт-Відень). З усього цього виразно видно, що ми дійсно стоїмо в кінці переддереженої Богом історії світу, в кінці **шостого тисячоліття.** Щодо Другого приходу Христа Біблія говорить нам: **«...в Господа один день - немов тисяча років, а тисяча років - немов один день!»** (2Петр.3:8). Чи здогадуєтесь ви зараз, що **«...близько, під дверима?»** (Матв.24:33).

Народом Божим у Новому Завіті називається духовний Ізраїль, який через віру в Ісуса Христа отримує духовне обрізання серця (пор. Кол. 2:11-12; Римл. 2:28-29; Гал. 3:6-9,28,29; 5:6; 6:15; Римл. 11:25; 1Петр. 2:9-10). Новий союз з Христом через Його творчу силу сприяє народженню нового створіння в кожній людині. Це було провіщено через пророка Єремію: **«... Ось дні настають, говорить Господь, і складу Я з домом Ізраїлевим і з Іудиним домом Новий Заповіт... Бо це ось отой Заповіт, що його по цих днях складу з домом Ізраїля, каже Господь: Вкладу Закон Мій їм в середину, і на серцях їхніх напишу його, і Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом!»** (Єрем.31:31-33).

Таким чином народ Божий буде свято додержувати Його заповідей: **«І розлютився дракон на жінку і пішов воювати з залишком насіння її, що вони беруть Божі заповіді та мають свідцтво Ісусове»** (Відкр.12:17). «Жінка» символізує в пророцтві церкву, «блудниця», навпаки, занепала церкву (пор. 2Кор.11:2; Єзек.16; Відкр.17:18).

Тепер ми розуміємо, про що розповідається у Трьохангельській вісті з 14-го розділу книги Відкриття:

1. Вона говорить нам, що зараз у високому **Небесному Суді** (вірш6,7) **відбувається судовий процес** (тобто рішення про наше вічне життя).
2. Вона розповідає нам, що протестантизм **також** упав (вірш 8) і згідно з Відкр. 18:1-5 **«...став він оселею демонів і сховищем усякому духові нечистому».** Ангел звертається до всіх ширих християн (Божого народу): **«Вийдіть із нього, люди Мої, щоб не стали ви спільниками гріхів його, і щоб не були покарані разом з ним»** (Відкр. 18:4).
3. Це дуже серйозне і сповнене любові **Боже попередження усьому світові:** хто вклоняється папству чи його протестанському, екуменічному образу і цим, всупереч здоровому глузду, визнає насильно нав'язану їм святість недільного дня, отримає накреслення звіра і матиме вічну смерть (Відкр. 14:9-11).
4. У 12-му вірші змальовується група людей, які не матимуть накреслення звіра. **Вони дотримують усі заповіді Божі** (включаючи четверту заповідь про суботу; пор. Дії 7:38) і мають віру Ісуса.

ЧИ ЗМОЖЕТЕ ВИ ВСТОЯТИ НА БОЖОМУ СУДІ?

Перший ангел говорить про Божий суд, який відбудеться на небі **перед** другим приходом Ісуса Христа (пор. Дан. 7:9-12; 2Кор. 5:10),тому що перед Його з'явленням повинно бути встановлено, хто буде пробуджений від смерті до вічного життя і хто буде при Його з'явленні живим піднесений на небо (1Сол. 4:15-17; Іоан 5:27-29; Відкр. 20:5-6).

Більше того, Біблія говорить про суд на небі

протягом тисячолітнього царства, яке настане **після** Другого приходу Христа, в якому всі віруючі візьмуть участь як «судові засідателі» у винесенні вироку над відпавшими ангелами і невірними мертвими (Дан. 7:22; 1Кор. 6:2-3, Відкр. 20:4).

Після 1000 років при воскресінні всіх невірних цей вирок буде оголошений і виконаний (Іоан 5:29; Відкр. 20:7-15). Десять заповідей - це незмінний масштаб у Божому суді (Відкр. 11:19, Псал. 88:35; Матв. 7:21), так само, як і зразкові помисли серця Ісусового (Фил. 2:5; Римл. 15:5), про яке читаємо: **«Твоєю волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій - у мене в серці»** (Псал. 40:9; пор. Іоан. 6:38; 4:34; Псал. 40:7-9, Євр. 10:9; Лука 22:42).

Щоправда, промовляючи Господню молитву «Отче наш», ми молимося: **«Хай буде воля Твоя...».** Але як насправді в нашому гріховному житті виглядає втілення у своє життя Божої волі? Біблія говорить нам: **«Гріх - це беззаконня»** (1Іоан. 3:4) і **«Плата за гріх - смерть»** (Римл. 6:23). Ми чуємо з уст пророка такі слова: **«Чи може ефіоп замінити шкіру свою, а барс - плями свої? Так і ви: чи зможете творити добро, коли звикли робити зло?»** (Єрем. 13:23; пор. Римл.7:24). А якщо поглянути на власне життя, то повинні усвідомити, що не маємо жодної змоги уникнути Божого суду і вічної смерті. Бог же прокладає **шлях спасіння** для всіх людей, які перед тим були в рабстві у сатани.

Цей чудовий шлях Божий має назву **«Ісус Христос»:** **«Так полюбив Бог світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне»** (Іоан. 3:16). Голгофа стоїть як пам'ятник незбагненої жертви, необхідної для того, щоб викупити порушників Божого Закону, тому ми не можемо сприймати гріхи як щось безвинне (Римл.6:15 і далі). Пропонована Богом милість - не просте запрошення, воно потребує вашої згоди і самовідданості для Бога. Ісус говорить: **«Я - дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене»** (Іоан. 14:6). Ісус показав нам Своєю життям шлях до Отця, шлях до вічного життя.

ТАЛОН

на отримання безкоштовного заочного курсу по вивченню Біблії

Заочний біблійний курс

Цей додатковий безкоштовний заочний курс допоможе Вам краще зрозуміти Біблію і покаже правдиві пророцтва, які вивонились в минулому, вивонюються в теперішньому та вивоняться в майбутньому на політичній, релігійній та екологічній арені світових подій.

По закінченню курсу Ви отримаєте книгу-бестселер Елен Уайт «Велика боротьба».

Я хочу досліджувати Біблію в гуртку з іншими

Ваша адреса:
Індекс: _____

місто/село: _____

вулиця No: _____

прізвище/ім'я: _____

Заповніть будь-ласка необхідні поля, відріжте цей талон та надішліть видавцеві

Freie Gemeinde Historischer Adventisten e.V.
Postfach 270209
13472 Berlin
Deutschland (Германия)

Mail: post@fgaha.de * www.fgaha.de
www.freie-gemeinde-historischer-adventisten.de

Все безкоштовно і без будь-яких зобов'язань!

ЯК МИ МОЖЕМО ОТРИМАТИ ВІЧНЕ ЖИТТЯ ЧЕРЕЗ ІСУСА ХРИСТА?

Ісус закликає сьогодні, як і тоді: **«виконуй Заповіді... і слідуй за Мною»** (Матв. 19:17,21; пор. 1Петр. 2:21-25; Відкр. 14.4).

Слідувати за Ним сьогодні означає для нас вивчати Його життя, описане в Святому Письмі (Іоан. 5:39; 8:31-32) і слухатися Його Слова (Іоан. 3:36, Євр. 5:8-9; 11:8; Яків 4:7; Римл. 16:26). Святий Дух буде викликати в нас таку ж надію, як і тоді, в день П'ятидесятниці, коли люди усвідомили власні гріхи і вигукнули: **«Що ж нам робити?»** Пролунала відповідь апостола Петра: **«Покайтеся!»** (Дії 2:37-38). Іншого разу він сказав: **«Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змілувався над вашими гріхами»** (Дії 3:19).

Закон Божий, як у дзеркалі, показує, наскільки ми забруднені гріхами (Римл. 4:15; 3:20, 7:7), але Ісус хоче змити їх з нас Своєю жертвованою кров'ю. Це і є моментом зародження людської любові до Бога.

Ісус сказав про грішницю: **«Численні гріхи її прощені, бо багато вона полюбила»** (Лука 7:47). **«Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив... Бо то любов Бога, щоб ми додержували Його заповіді, Його ж заповіді не тяжкі»** (1Іоан. 4:19; 5:3) З любові до Христа виникне сила перемагати гріхи. **«Якщо ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте! І вблагаю Отця Я, і Втішителя іншого дасть вам... Духа правди»** (Іоан. 14:15-17). **Любов і, подарована Святим Духом, сила зроблять нас спроможними перемогти гріх так, як його переміг Ісус** (Іоан. 15:10; 1Іоан. 5:4,5; Відкр. 3:21).

Завдяки перевтіленню Божого Сина в людину (Фил. 2:5-8; Іоан. 16:28), ми можемо бути впевнені, що Бог знає, яку силу Він повинен нам давати для того, щоб ми слідували за Його закликом і могли протистояти спокусі нашої слабкої гріховної плоті.

«А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерті, тобто диявола, та визволити тих усіх, хто все життя страхом смерті тримався в неволі. Бо приймає Він не ангелів, але Авраамове насіння. Тому мусив бути Він у всьому подібний братам, щоб стати милостивим та вірним Первосвященником у Божих справах, для вблагання за гріхи людей.»

«Бо в чому Сам постраждав, був випробуваний, у тому Він може випробуваним допомогти» (Євр. 2:14-18).

Ми можемо отримати таку силу, що перемагає гріх, лише тоді, коли повіримо (Іоан. 6:28,29) у праведність Ісуса (непогіршимої образ, втілений у грішну плот, пор. Римл. 8:3; Євр. 4:15) і в Його жертвну смерть особисто за кожного з нас (Іоан. 3:16; 1:29).

Ісус помер не за Свої особисті гріхи, тому що записано: **«Примиритесь з Богом! Бо Того, Хто не відав гріха, Він приніс за нас в жертву за гріх...»** 2Кор. 5:21 (пор. 1Іоан. 3:5; Іоан. 8:46). Це означає, що ми повинні розкаятися в нашій неправедності, усвідомити її, відвернутися від гріха (переступу Закону Бога), слідувати слухняно за Христом (Прип. 28:13; 1Іоан. 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1Петр.2:21; Матв. 10:34-39).

Віра й покаяння - це Божі дари тим, хто щиро шукає. Бог пробуджує їх у нас через Святого Духа, якщо ми тільки надаємо Йому для цього можливість. Віра приходить від звичення і через вивчення Слова Божого (Римл. 10:17). Ісус сказав: **«Досліджуйте Писання, бо ви надієтесь через них мати життя вічне, вони свідчать про Мене!»** Іоан. 5:39 (пор. Лука 24:25-27; Іоан. 2:22; Римл. 16:26; Дії 17:11-12).

Вивчення чудово здійснених Божих пророцтв (за багату століть були передвіщені події світової історії та з'явлення Його Сина) переконає нас у достовірності Божого плану спасіння через Ісуса Христа і є надійним фундаментом для нашої віри (2Петр. 1:19-21).

При старанному дослідженні Божого Слова нам буде допомагати Божий Учитель:

«Утішитель же Дух Святий, що Його Отець пошле в ім'я Мое, Той навчить вас усього і пригадає вам усе, що Я вам говорив... наставить вас на усяку істину...Твоє Слово - то істина» (Іоан. 14:26; 16:13; 17:17). Хто відкидає Божу благодать, свідомо не хоче чути слів істини, не читає їх і не досліджує, той не отримує від Бога сили спасаючої віри і одного разу опиниться там, де пере-бувають загублені навіки (Єрем. 6:17-19; 9:12-15; Осія 4:6).

«А якщо кому з вас не вистачає мудрості, нехай просить від Бога, що всім дає просто та не докоряє, і буде вона йому дана» (Яків 1:5). Ісус говорить нам: **«Просить і буде вам дано, шукайте - і знайдете, стукайте - і відчинять вам... Тож як ви, будучи злі, умієте добрі дари своїм дітям давати, - тим більше Отець ваш Небесний подасть добра тим, хто проситиме в Нього!»** (Матв. 7:7,11). Просить так, як це робив Давид: **«Серце чисте створи мені, Боже, і дух правий всередині в мене віднови»** Псал. 51:12 (пор. Псал. 139:23-24).

Хто щиро вірує і молиться, переконається у цьому на власному досвіді: **«Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює - в Ісусі Христі»** (Фил. 4:13).

Тільки наслідуючи Христа і покладаючись на Нього як на нашого живого Спасителя, ми можемо розвинути у собі такий характер, який буде подібним до Його характеру, щоб таким чином приготуватися до Другого приходу нашого Господа. **«Оце заповіт, що його по цих днях встановлюю Я з ними, говорить Господь, - Закони Свої Я дам в їхні серця, і в їхніх думках напишу їх»** Євр. 10:16 (пор. Єрем. 31:33).

Згадаємо, що послух людей в Едемі був випробуваний через плід одного дерева - дерева пізнання добра й зла (Бут.2: 16-17). В останні дні нашого часу послух буде знову випробуваний через одну особливу заповідь - четверту (Яків 2:10). Спокусливий змії говорив тоді: **«Чи Бог наказав: не їжте з усякого дерева раю?»** (Бут. 3,1).

До яких катастрофічних наслідків привів людину цей непослух?! Сумніви в незмінності Божої заповіді поширюються й сьогодні: **«Чи справді для Бога такий важливий цей сьомий день?»** Якщо ми довели, що неділя є лише людською заповіддю, то не можна ігнорувати слів Ісуса: **«Добре пророкував про вас, лицемірів, Ісає...»**

Занежавши заповідь Богу, переказів людських ви тримаєтесь... відкидаєте ви заповідь Богу, аби зберегти свої видумки» (Марк. 7:6-9).

Також через пророка Єзекиїла Бог застерігає Свій народ: **«Уставами ваших батьків не ходіть, і постанов їхніх не дотримуйтесь, ідолами їхніми не оскверняйтесь! Я - Господь, Бог ваш, - уставами Моїми ходіть і постанови Мої виконуйте. І святіть суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я - Господь, Бог ваш!»** (Єзек. 20:18-28; Єрем. 9:12-13).

Людські заповіді й традиції не звільняють нас від християнського принципу: **«Бога повинно слухатися більш, ніж людей!»** (Дії 5:29; 4:19).

Який ви зробите вибір: субота Гос-подня чи папська неділя? (Єрем.10:2; 3Цар. 18:21; 1Цар.15:22-23).

Святий Дух закликає нас: **«Сьогодні, як голос Його ви почуєте, не озлобте серцець ваших! Хто ввійшов у Його спокій, той відпочив від вчинків своїх, як і Бог від Своїх. Отож, поспішіть увійти до того (суботнього) відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим»** (Єрем. 4:7,10-11).

Лише ті будуть викуплені й врято-вані, про яких в Біблії сказано: **«Тут терпеливість святих, які дотримуються заповідей Божих та віри в Ісуса»** (Відкр.14:12).

Жахливі муки і суди впадуть незабаром на всіх людей, які приймуть накреслення, ім'я і число звіра чи вклоняться звіру та образу його (тобто підкоряться антибожому релігійно-політичному авторитетові, поставлять себе таким чином проти незмінної волі Господа і Його застережень (Відкр. 13: 16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21).

Ця вість про Суд може викликати у багатьох людей страх, але ж це, врешті-решт, вість про спасіння від люблячого Бога, Який **«не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття»** (2Петр. 3:9).

Кожен, хто щиро вірує, переконається: **«Страх Господній - початок премудрості»** (Прип. 1:7, пор. Лука 12:4-5; Вих. 20:20). Страх породжується лише гріхом (див. Бут. 3:10-11). Але коли ми отримуємо прощення гріхів через Божу любов в Ісусі Христі, тоді довідаємось: **«Страху немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть... Хто ж боїться, той не досконалий в любові. Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив»** (1Іоан. 4:18-19).

Почуття загубленості перетвориться в усвідомлення можливого спасіння, а страх перейде у цілеспрямованість, безнадія - у радісне очікування здійснення Божої обітниці. **«Це - Боже запрошення, добра нагода до покаяння і навернення матимуть силу це на якийсь короткий час. Використайте цей час для серйозної перевірки свого особистого стану, для навернення до Бога, бо встановлений час милості закінчується перед Другим приходом Христа. Ознаки часу свідчать нам - це останній час перед кінцем світу!»**

«День же Господній прийде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихії розпечені ринуть, а земля та діла, що на ній, погорять... постарайтесь перед Ним з'явитися неоскверненими та непорочними і у мирі» 2Петр. 3:10,14 (пор. Ісає 55,6-9; Малах.3,17-20).

«Підсумок усього почутого: Бога бойся і виконуй Його заповіді, тому що в цьому - все для людини! Бо Бог приведе кожную справу на суд, і все потаємне, чи добре воно, чи лихе!» (Єккл.12:13-14)

«Не гордуйте пророцтвами!

Усе досліджуючи, тримайтеся доброго! Стережіться лихого в усякому вигляді!

А Сам Бог миру нехай освятить вас цілком досконала, а непорочний дух ваш, і душа, і тіло нехай непорочно збережені будуть на прихід Господа нашого Ісуса Христа! Заклинаю вас Господом, цього листа прочитати перед усіма братами!»

(1-е до солунян 5,20-23.27)

Скануйте «QR Code» та переглядайте відео цього трактату на каналі «YouTube»

Книга «Велика боротьба» онлайн. Читайте прямо тут:

